

Tale om at foretage noget, saa maatte det vel være at gjøre en Forandring i Henseende til Straffebestemmelserne, som maae indrømmes at være særdeles strænge; men jeg troer, at det ogsaa vil være forbundet med særdeles Vanskeligheder at faae det, naar ikke Initiativet dertil kommer fra Regeringens Side, bragt istand paa en hensigtsvarende Maade, saa fremt man vil gjøre Regning paa at faae en Forandring af Straffebestemmelserne; der kunde være mere end forvarig, thi efter de Meddelelser, som have fundet Sted fra den høitærede Justitsministers Side er der megen Grund til at imødesee en Lovgivning i denne Henseende, om der ogsaa maatte forløbe flere Aar, inden den kan udfomme, og det maa vel bemærkes, at man, for at iværksætte en tilfredsstillende Forandring, maa gaae ind paa mange Punkter, der staae i Forbindelse med Straffene for andre Forbrydelser s. Ex. Bedrageri. Imidlertid troer jeg, at der er Noget, som kunde forsøges strax for at faae de omhandlede Straffebestemmelser formildede, naar man nemlig vil lade sig nøie med en Lovgivning, der maatte betragtes som mere midlertidig, fremkaldt ved den Trang, som der vel kan være til Forandring i dem; men jeg skal ikke her indlade mig paa i større Detail at fremstille, hvorledes Straffebestemmelserne kunde være at affatte i det jeg navnlig maa beklage, at jeg, ved at være et Dieblif fraværende fra Salen, ikke kom til at høre, hvad den ærede Justitsminister bemærkede med Hensyn til de Straffe, han antog der mulig kunde være at anvende, men jeg skal kun tillade mig at antyde, at efter min Mening Forandringen kunde gaae ud paa, at der anvendtes Mulct for første Gang, for anden Gang en forholdt klækkelig Mulct, og at for tredje Gang overlades Domsstolene Balget mellem mere forvarig Fængselstraf eller Mulct; og i samme Mand kunde Forfritterne gives for Gjentagelsestilfælde. Men jeg vil tilføie, at jeg antager, at det vilde være ønskeligt, at Initiativet blev taget fra Regeringens Side, fordi der sikkest ad den Veje vilde bevirkes et heldigt Resultat.

H. M. Pedersen: Den høitærede Justitsminister har betydet os lasten, at Straffen for 1ste Gang begaaet Dvaksalveri ifølge den

bestaaende Lovgivning var Pengebøder, og derimod 2den Gang Vand og Brød-Straf; men det er ikke Tilfældet (Saa?). Ja, saaledes forholder det sig; thi, ifølge den bestaaende Lovgivning kan Vand og Brød-Straf anvendes paa dem, som ikke ere istand til at betale 20 Rbd. i Mulct, og for 2den Gang begaaet Dvaksalveri er forekrevet Forbedringshuusarbejde (Nei!). Jo, det staaer i Loven. — Den samme ærede Minister yttrede, da dette Lovforslag blev indbragt her i Thinget, at der just ikke søltes nogen stor Trang til Forandring i denne Lov; men jeg maa dog tillade mig at bemærke, at, saavidt mig bekjendt, søles der stor Trang til en saadan; hvorved det dog forekommer mig, at der burde skjæles imellem medicinske og chirurgiske Sygdomme. — Jeg vil gjerne indrømme, at det er meget vanskeligt for en Mand, som ikke i lang Tid og med Flid har studeret denne Videnskab, at komme til en grundig Kundskab om det menneskelige Legems indvortes Bestanddele, og Besskaffenheden af de Sygdomme, som der kunne finde Sted; men med Hensyn til de udvortes Sygdomme troer jeg, at det forholder sig noget anderledes. Det er ikke saa sjældent Tilfældet, at Folk, der lide af en udvortes Sygdom, have henvendt sig til de virkelige Læger og der faaet til Svar: „Dit Saar er ulægeligt, du maa miste din Arm eller dit Been“, men at de derefter have henvendt sig til de saakaldte „kloge Mænd og Koner“, hvor de baade have faaet Hjælp og Trøst for en forholdsvis meget ringe Betaling; men, at en saadan Mand bag efter skulde kunne straffes med Vand og Brød, finder jeg meget beklageligt; thi han har jo udsat sig selv for Fare, for at hjælpe andre Folk og skaffet dem den Hjælp, som de forgjæves have søgt hos examinerede og af Regeringen beffikede Læger.

Justitsministeren: Jeg skal paa dette Standpunkt af Forhandlingerne kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til det, som nylig blev yttret af Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Pedersen). Han meente, at Straffen for 2den Gang begaaet Dvaksalveri var Forbedringshuusarbejde, men dette forholder sig ikke saa. Vel hedder det i Forordningen af 5te September 1794, at Straffen for 2den Gang skal være